

Arrest

nr. 122 733 van 18 april 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 6 september 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 1 augustus 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VERKEYN *loco* advocaat S. COOLEMAN en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 17 april 2013 diende verzoeker een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd op 27 mei 2013 onontvankelijk verklaard. Op dezelfde dag werd een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) getroffen.

1.2. Op 19 juni 2013 diende verzoeker een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.3. Op 1 augustus 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de aanvraag van 19 juni 2013 onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoeker op 12 augustus 2013 in kennis werd gesteld. De motieven luiden als volgt:

"in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 27.05.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf d.d. 17.04.2013. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag d.d. 17.04.2013. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing d.d. 27.05.2013 werd reeds geoordeeld dat de aandoening van betrokkene niet direct levensbedreigend is. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)."

1.4. Op 1 augustus 2013 nam de gemachtigde eveneens een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies).

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoeker.

2.2. Artikel 39/59, §1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

(...)

De nota ingediend door de verwerende partij wordt ambtshalve uit de debatten geweerd wanneer zij niet is ingediend binnen de termijn bepaald in artikel 39/72."

Uit het rechtsplegingdossier blijkt dat op 12 september 2013 een afschrift van het verzoekschrift werd toegestuurd aan de verwerende partij.

Artikel 39/72, juncto artikel 39/81 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen."

De verwerende partij stuurt haar nota met opmerkingen toe op 23 september 2013. Derhalve is dit laattijdig en wordt de nota met opmerkingen ambtshalve uit de debatten geweerd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en van de formele motiveringsplicht opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen *juncto* artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Het middel wordt als volgt uiteengezet:

"De DVZ mag de medische regularisatie (artikel 9ter Verblijfswet) niet beperken tot 'direct levensbedreigende ziektes' of een 'kritieke gezondheidstoestand'.

DVZ moet de verschillende mogelijkheden voor toepassing van artikel 9ter Vw onderzoeken, namelijk "een reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling mogelijk is in het herkomstland of land van wettig verblijf". Artikel 9ter Vw betreft verschillende mogelijkheden, die naast elkaar geplaatst zijn. De ene mogelijkheid (risico voor het leven of de fysieke integriteit) is niet afhankelijk van de andere mogelijkheid (risico op onmenselijke behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst), of andersom. DVZ moet beide onderzoeken.

(Raad van State 19 juni 2013, nr. 223.961)

In artikel 2 en 3 van voormelde wet van 1991 wordt bepaald dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk dienen gemotiveerd te worden en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Verwerende partij heeft in casu nagelaten de juridische grondslagen aan te duiden waarop zij hun beslissing steunen. (formele motiveringsplicht).

De DVZ oordeelt enkel dat de aandoening van verzoeker niet direct levensbedreigend is en faalt dan ook in haar opdracht. De DVZ onderzocht^ onvoldoende de mogelijke risico's op onmenselijke behandeling doordat er geen adequate behandeling voorhanden is in het land van herkomst.

De voorwaarden zoals bepaald in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zijn voldaan.

Artikel 9ter legt volgende voorwaarden op om een verblijf op grond van medische redenen te kunnen toestaan.

1) De ziekte vertoont een zekere ernst « •

Dit houdt in dat er een reëel risico moet zijn dat:

het leven of de fysieke integriteit van de vreemdeling in gevaar is, of dat de vreemdeling bij een terugkeer een onmenselijke of vernederende behandeling zou riskeren.

2) Er bestaat geen adequate behandeling voor deze ziekte in zijn herkomstland of land van verblijf Dat de aandoening van verzoeker de ernst vertoont zoals bepaald door artikel 9ter wordt afdoende aangetoond door de medische getuigschriften van de behandelende arts, dr. LEBBE Bruno.

Hierin wordt herhaaldelijk aangehaald dat er een reële kans op suicide bestaat bij verzoeker.

Er is dan ook wel degelijk een gevaar voor het leven of de fysieke integriteit van verzoeker.

De eerste voorwaarde is vervuld!

Ook de tweede voorwaarde is in casu vervuld.

Het COUNTRY OF ORIGIN INFORMATION (COI) REPORT van de UK Border Agency van 17.01.2013 toont duidelijk aan dat de medische hulp in Algerije, het land van herkomst van verzoeker, niet adequaat is om verzoeker de nodige behandeling of medicatie te voorzien.

Zo wordt op p. 156 onder punt 26.02 gesteld dat:

"Despite a rise in life expectancy after the civil war and comparatively low birth and immunisation rates, Algeria's health system suffers from major problems. There are an inadequate number of doctors (one per 1,000 people) and hospital beds (2.1 per 1,000), as well as poor access to portable water. Health policy favours prévention, with an emphasis on clinical-based care rather than a large number of hospitals. This, along with a young population, explains the government's proactive immunisation strategy. Nevertheless, the problems caused by a lack of adequate drinking water and sanitation provision has led to outbreaks of tuberculosis, hepatitis, measles, dysentery, typhoid and cholera. The HIV infection rate among 15-49 year olds is 0.1 per cent." (Jane's Sentinel Country Risk Assessment (JSCRA), Algeria, section on Demography, and current as of 21 May 2012)

vrij vertaald:

Ondanks een stijging in levensverwachting,..., lijdt het Algériens gezondheidssysteem onder grote problemen. Er zijn geen voldoende dokters en hospitaalbedden, alsook slechte toegang tot drinkbaar water...

Punt 26.05 bepaalt dat het Comité van de VN met betrekking tot de Economische, Sociale en Culturele rechten (CESCR) vaststelde dat:

"The Committee is concerned that people living in rural areas face considerable difficulties in accessing health care, owing to an unequal geographical distribution of care facilities and medical practitioners. The Committee is also concerned about the availability of medicines, the insufficient quality of health care in terms of standards of the upkeep of buildings, hygiene and reception of patients, as well as the poor conditions of work of health-care professionals." (Consideration of reports submitted by States parties under articles 16 and 17 of the Covenant: concluding observations of the Committee on Economic, Social and Cultural Rights: Algeria, published 7 June 2010)

vrij vertaald:

Het comité is bezorgd dat de bevolking van de landelijke gebieden aanzienlijk grotere moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot de gezondheidszorg...

Het comité is eveneens bezorgd over de beschikbaarheid van medicijnen; de niet afdoende kwaliteit van de gezondheidszorg en de armzalige werkomstandigheden van de gezondheidszorgwerknemers.

Punt 26.29 vermeldt de observaties van de Wereldgezondheidsorganisatie:

"The majority of primary health care doctors have received official in-service training on mental health within the last five years, whereas the majority of primary health care nurses have not. Officially approved manuals on the management and treatment of mental disorders are not available in the majority of primary health care clinics. Official referral procedures for referring persons from primary care to secondary/tertiary care exist, as do referral procedures from tertiary/secondary care to primary care." (WHO Mental Health Atlas 2011)

vrij vertaald: •

de meerderheid van de verplegers hebben geen training gehad omtrent psychische gezondheid. Officiële handleidingen over de behandeling van mentale aandoeningen zijn niet beschikbaar in de meerderheid van de klinieken.

Bovendien is het vaste rechtspraak van de RVV dat indien regelmatig onderbrekingen zijn in de medicatiestock, terugkeer niet mogelijk is.

In die zin wordt verwezen naar punt 26.04, waar het "Country of Return Information Project- Algerian Country Sheet 2009" wordt geciteerd:

"As mentioned above, treatments usually exist but sometimes stock-outs of medicine treating chronic diseases prevent people from being treated correctly. The Minister of Health, Population and hospital Reform, Mr. Amar Tou déniés the stock-out of medicine treating chronic and rare diseases in hospital structures"

vrij vertaald:

behandelingen bestaan meestal, maar stock-outs van medicatie voor behandeling van chronische ziekten voorkomt een correcte behandeling.

De DVZ moet in een weigering ook een gemotiveerd antwoord geven op de onmogelijkheid om een behandeling in het thuisland te verkrijgen, rekening houden met de kwaliteit van de zorgen; hierbij speelt ook de mantelzorg (RvS 82.698, 5 oktober 1999)."

3.2. Inzake de ingeroepen schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet, dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

3.3. Aangezien de verzoeker de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert, dient bijgevolg het middel te worden bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het kader van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, tevens gelet op de vaststelling dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van dit artikel.

3.4. Het onderhavig beroep is volgens het opschrift ervan gericht *“tegen de beslissing van onontvankelijkheid van het verzoek tot machtiging tot verblijf van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen betekend op 12.08.2013.”*

Een kopie van de bestreden beslissing betekend op 12 augustus 2013 werd bij het verzoekschrift gevoegd. Hieruit blijkt dat de beslissing vermeld in punt 1.3. van 1 augustus 2013 het voorwerp uitmaakt van onderhavig beroep.

Deze bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet, *“zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)”*, luidt als volgt:

§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

(....).”

3.5. *In casu* werd de aanvraag van 20 juni 2013 door de gemachtigde onontvankelijk verklaard omdat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Hierbij wordt verduidelijkt dat op 27 mei 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing werd genomen aangaande de eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf van 17 april 2013. De gemachtigde stelt vast dat verzoeker in zijn nieuwe verblijfsaanvraag van 20 juni 2013 een standaard medisch getuigschrift voorlegt waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag van 17 april 2013. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing van 27 mei 2013 werd reeds geoordeeld dat de aandoening van betrokkene niet direct levensbedreigend is.

Aangezien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de vreemdelingenwet.

3.6. De Raad stelt vast dat de verzoeker in zijn verzoekschrift een betoog ontwikkelt dat gericht is tegen een beslissing waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard wordt, waarbij de gemachtigde niet zou hebben nagegaan zijn of de verzoeker in het land van herkomst over de nodige medische zorgverstrekking kan beschikken. De verzoeker betoogt dat de gemachtigde onvoldoende de risico's van onmenselijke behandeling doordat er geen adequate behandeling voorhanden is in het land van herkomst heeft onderzocht. Volgens verzoeker heeft de gemachtigde daardoor artikel 9ter van de vreemdelingenwet geschonden dat verschillende situaties naast elkaar plaatst daar waar de gemachtigde enkel heeft geoordeeld of de voorgelegde aandoening al dan niet levensbedreigend is.

De Raad merkt op dat dit betoog geen verband houdt met de bestreden beslissing waar de aanvraag specifiek onontvankelijk wordt verklaard omdat verzoeker in zijn aanvraag van 20 juni 2013 elementen inroept die reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag van 17 april 2013.

Verzoeker betwist of weerlegt deze vaststelling van de gemachtigde op geen enkele wijze. Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze heeft vastgesteld dat dat de gezondheidstoestand van de verzoeker ongewijzigd is en dat daarover in de beslissing van 27 mei 2013 werd geoordeeld dat de aandoening van verzoeker niet direct levensbedreigend is.

3.7. De Raad stelt vast dat de inhoud van het betoog van de verzoeker dan ook geen betrekking heeft op de bestreden beslissing.

In zoverre verzoekers kritiek betrekking heeft op de beslissing van 27 mei 2013 waarbij de vorige aanvraag van 17 april 2013 om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard, dient de Raad op te merken dat verzoeker de mogelijkheid had om tegen deze beslissing een beroep in te dienen bij de Raad. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker dit niet heeft gedaan. Verzoeker kan niet dienstig onderhavig beroep aanwenden om een andere beslissing dan de beslissing van 1 augustus 2013, die *in casu* het voorwerp uitmaakt van onderhavig beroep, aan te vechten.

Het betoog van de verzoeker mist feitelijke grondslag.

Het enige middel, in zoverre het ontvankelijk is, is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend veertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES